

deret uansvarligt, når ministeren udmærket ved, at et alternativt flertal måske allerede efter næste valg vil forsøge at råde bod på hans udskjelser.

Til den anden del af lovforslaget, som vedrører justeringer af detailhandelbestemmelserne, forholder vi os mere positivt. I forhold til butiksstørrelse er det positivt, at regeringen ønsker at fastholde, at regionplanen skal fastlægge, hvor der kan etableres dagligvarebutikker. Ingen ønsker jo, at de små byer tømmes for detailhandel.

Kl. 20.40

Ligeledes vil vi give regeringen medhold i, at der er behov for mere decentralisering og fleksibilitet under den øvre grænse. Vi må indrømme, at der hidtil har været eksempler på en amtslig planlægning i en detaljeringsgrad på grænsen af det sagligt forsvarlige.

Derfor virker regeringens forslag som et skridt i den rigtige retning, selv om vi har grund til at være bekymrede på vegne af oplandsbyerne til større provinsbyer. Her håber vi at der kan findes en bedre løsning.

Opsummerende vil jeg sige, at Det Radikale Venstre vil forholde sig nuanceret og konstruktivt til ønsket om en justering af detailhandelsbestemmelserne, mens vi på det kraftigste må afvise forslaget om ændring af landzonebestemmelserne.

Vi mener, at tiden kan være inde til en grundig vurdering af planloven, herunder med inddragelse af det europæiske perspektiv, sammenhængen mellem trafikplanlægning og miljø samt borgerinddragelse. Men vi vil absolut ikke medvirke til miljøministerens uovervejede korstog mod de fundamentale principper, som i årtier har reguleret dansk landskab, natur og miljø, og som forekommer, må jeg desværre sige, i vid udstrækning at bygge på surhed og irritation over, at det tidligere miljøpolitiske flertal prioriterede miljøet og hensynet til fremtidige generationer over kortsynet kræmmermentalitet.

Og så vil jeg gerne benytte lejligheden til igen at opfordre til en opdeling af lovforslaget i ændringer i landzonekompetencen og ændringer i detailhandelsbestemmelser. Jeg håber, at ministeren kan give et tilsagn om det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ole M. Nielsen som ordfører.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil gerne begynde med at sige, at det for os at se er et meget, meget væsentligt lovforslag,

det, der ligger her. Det er et lovforslag, som er bestemmende for udviklingen i det åbne land. Det er et lovforslag, som er bestemmende for udviklingen i detailhandelen og dermed også for udviklingen i de små byer og i de små byer kontra de lidt større byer og måske oven i købet mellem de større byer og de store byer. Det er et meget, meget vidtrækkende lovforslag.

Jeg vil også gerne begynde med at foreslå, at vi får det opdelt. For mig at se er det faktisk tre forskellige ting, det skal opdeles i, hvis det skal være rigtigt. Altså selve overførslen af landzonekompetencen, så bestemmelser om landzoneadministrationen i det åbne land og så endelig detailhandelsbestemmelserne. For mig at se er det tre forskellige elementer.

Når jeg ønsker det, er det selvfølgelig, fordi der er ting heri, som jeg er for, og andre ting, jeg er imod. Og for at begynde med den første og den overordnede ting, så er vi imod at overføre landzonekompetencen fra amtet til kommunerne. Vi er helt overbevist om, jeg vil sige, at vi har vores fulde tillid til, at kommunerne vil konkurrere på en meget egoistisk måde og prøve at tage livet af hinanden, og de stærke kommuner med de større byer vil tage livet af de små kommuner. Det er en udvikling, som vi er stik imod. Og der mener vi ikke, at der i det her lovforslag er tilstrækkelige garantier for, at de ikke kan gøre det.

Så er der landzonekompetencen og de forskellige forslag, der er derunder, eller altså rettere sagt mulighederne i det åbne land i landzonerne, og der har vi jo sammen med de nuværende regeringspartier været med til at fremsætte 2-3 beslutningsforslag, mens de nuværende regeringspartier var i opposition, og dem står vi selvfølgelig ved. Men lad mig sige, at de er blevet mere vidtrækkende end dengang, vi var med i dem, så vi kan ikke fuldt ud tilslutte os dem.

Først beslutningen om at opføre ekstra boliger på en landbrugsejendom. Der mener vi ikke, det skal omfatte det, som står lidt senere i forslaget, nemlig at indrette en ekstra bolig i en overflødig landbrugsbygning, uden at der er behov for det i driften af ejendommen.

Vi kan gå ind for, at man kan opføre en af-tægtsbolig på en landbrugsbedrift, hvor der fortsat er en animalsk produktion eller rettere sagt en produktion, som betyder, at der er brug for mindst en hel arbejdskraft. Ellers har landbruget jo mere karakter af at være en beboelse og altså et fritidserhverv. Så det skal være for-